

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما- ادامه دهندگان)

۰۸ مارچ ۲۰۱۲

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما- ادامه دهندگان)

به پیشواز هشتم مارچ روز همبستگی زنان جهان

صدای درگلوخفه شده زنان مظلوم افغانستان را فریاد کنیم!

دانشمندان علوم اجتماعی و تحلیلگران جوامع انسانی از نقش زنان در تشکیل جامعه و در کانون خانواده به عنوان نیم پیکر فعال آن یاد می کنند که بدون در نظر داشت این واقعیت انکارناپذیر تشکیل جامعه با همه نوع تنوع و طبقاتش و با همه فراز و نشیب هایش بی معنی بوده و نمی تواند قابل باور باشد. و اما در کلیه جوامع طبقاتی ب ا علاوه انواع ستم طبقاتی، ملی، منطقه ئی، مذهبی، قومی و... ستم مضاعفی به نام ستم مرد سالارانه نیز بر زنان مظلوم و ستم کش این جوامع تحمیل شده است.

زنان نیز با وجود مشکلات و فشارهای رنگارنگ پیوسته برای احقاق حقوق و تثبیت شخصیت اجتماعی خویش مبارزه کرده اند و شخصیت رزمنده و داد خواه زن را در جهان فریاد کرده اند. بر مبنای همین عملکردها و باورها است که تقریباً از بیشتر از صد سال به این طرف روز هشتم مارچ را به نام روز همبستگی مبارزاتی جهانی زنان علیه بی عدالتی ها، خشونت بر زنان، تجاوزات جنسی، ستم جنسیتی و... نامیدند که ما آن را گرمی می داریم.

برای به دست آوردن حقوق حقه زنان و بلند کردن درگلو خفه شده اکثریت زنان محروم دنیا در این روز در سراسر دنیا تظاهرات، میتینگ ها، جلسات سخنرانی برای روشن شدن اذهان عامه از طرف تشکلات مختلف سیاسی برپا می گردد. در آن میتینگ ها و جلسات که نوعی از مبارزه زنان است آن ها خواهان برابری حقوق زنان با مردان، برخورد های انسانی با آن ها و احترام به شخصیت و حیثیت انسانی آن ها که در تمامی نظام های طبقاتی پایمال شده است، و خلاصه خواستار حق برابر به عنوان نیم پیکر فعال و مؤثر در همه ابعاد زندگی در جامعه می شوند.

اما در افغانستان، کشوری که با داشتن نظام های مستبد و زن ستیز فئودالی- قبیله ای، در طول تاریخ چندین بار مورد تاراج و تجاوز استیلا گران و امپریالیست های رنگارنگ نیز قرار گرفته و به شدت عقب نگهداشته شده است، انسان های این دیار چه زنان و چه مردان ضمن عقبماندگی های فراگیر اقتصادی، سیاسی و فرهنگی و ستم طبقاتی، حتی از نعمت سواد و دانش و رشد فکری به بهانه های مختلف و گوناگون محروم گشته اند، اکثریت مردم از چنین جنبش هایی خبر ندارند و روز هشت مارچ را هم نمی شناسند. علوئاً عده ای خود فروخته با نمایشات مسخره ای زیر نام تجلیل از چنین روزها می کوشند آن را از محتوای رزمندگی اش تهی بسازند. در چنین فضائی کجا می توان انتظار داشت که فریاد مظلومانه و حق طلبانه زنان محروم و ستم کش این سرزمین آن چنان که باید مؤثر افتد.

با این حال نقش زنان افغانستان و سهم گیری فعال آن ها در مبارزات مردم علیه بیداد گران بومی و استعمارگران خارجی در دوره های مختلف تاریخ این سرزمین مؤثر و قابل یادآوری است. به طور مثال: از رابعه بلخی این نماد شجاعت در برابر سلطنت جابر، "نازوانا" و "ملالی" این سنبل مبارزه ضد تجاوز و استعمار و... ده ها مورد نام دار و گمنام در تاریخ که بگذریم؛ در ششم جدی سال ۱۳۵۸ش هنگامی که متجاوزان سوسیال امپریالیست شوروی به دعوت ایادی خلقی- پرچمی شان برکشور ما هجوم آوردند زنان افغان نیز در گوشه گوشه کشور ما دوشادوش مردان وارد نبرد رهائی بخش گردیدند و از همان صبحگاه تجاوز در کنار مردان مبارز و آزادی خواه ما ایستادند و بدون هراس از قربانی بر متجاوزان فریاد می زدند که "روسها از ملک ما بیرون شوید!"

جان نثاری و مبارزات زنان شجاع هرات در ۲۴ حوت ۵۷ و شش جدی ۵۸ش، شجاعت و جان نثاری زنان با شهامت کابل- به ویژه درسوم حوت ۱۳۵۸ش، عملکرد زنان رزمنده لغمان و غرjestان و... زنان زیادی از نقاط دیگر افغانستان در برابر بیگانه همچنان حماسه های قابل قدر و شایسته یاد آوری است. هکذا از شجاعت زنان انقلابی مثل "مینا"، "ناهید" و غیره نام آوران گم نام و زنان مبارز، آزادی خواه و شهدای سر به کف این دیار می توان نام برد که نام نامی و مؤثریت و عملکرد چشمگیر شان در سرلوحه تاریخ افغانستان در کنار مردان آزادی خواه باید به خط زرین نوشته شود.

اما با این حال وضعیت زنان هم اکنون در این سرزمین اشغال شده توسط ۴۶ کشور امپریالیستی دنیا چگونه است؟ سؤالی است که از فرد فرد افغان و به خصوص از زنان درمجامع عمومی در سرتاسر دنیا می شود.

برای پاسخ به این سؤال فقط چند نکته کوتاه را یاد آوری می کنیم تا خواننده عزیز خود پاسخ آن را دریافت کند. دست درازی های اجانب و ستم مزدوران آدم کش بومی شان به جامعه عقب نگهداشته شده افغانستان در طول بیش از چهاردهه ضمن زیان های جبران ناپذیر دیگر، قتل عام نیروهای روشنفکر و فرار مغزها را نیز سبب گردید. از طرف دیگر با رکود اقتصادی، سیاسی و فرهنگی خفقان آور و نفوذ ارتجاع هار منطقه چنان فضای کشور را با سم مزخرفات و اعتقادات افراطی دین و مذهب آلوده ساختند که دیگر نفس کشیدن برای مردمان این دیار و به

خصوص زنان ماتم کشیده آن غیرقابل تحمل می نماید. در حال حاضر علاوه از حضور ۴۶ کشور متجاوز در این سرزمین، سایه شوم، کثیف و تاریک عقبماندگی و مزخرف بافی به وسیله ایادی پاکستان و ایران در بسا نقاط افغانستان به وضوح دیده می شود. بدین ترتیب وقتی جامعه را مقایسه وار طی چند سال اخیر در نظر بگیریم نه تنها در جازدگی را در این جا می بینیم بلکه عقبگردی را مشاهده می کنیم.

در زمان حکومت استبدادی طالبان هم زنان احکام طالبانی را نپذیرفته و علیه آن می شوریدند و به اشکال مقتضی مبارزه می کردند، شلاق می خوردند ولی از مبارزه دست نمی کشیدند. اما اکنون با پیش انداختن عده ای عروسک دست آموز به نام زن افغان در سنتیها و مجامع، سم استعمار و ارتجاع را زیر نام آزادی زن بر پیکر جامعه ما تزریق می کنند و مانع حرکت انقلابی و سازنده زنان علیه بیداد مشترک امپریالیسم و ارتجاع متحد آن می شوند.

در این چهاردهه مردم دنیا به بهترین دستاوردها و فراورده های علمی و تکنالوژی مدرن راه پیدا کردند و سطح رشد و تکامل در همه سطوح قابل ملاحظه است. اما در این جا، در سرزمین ما ریشه های هستی ما در همه ابعاد خشکانیده شد. زد و بند فنودالیزم با امپریالیسم برای مردم این خطه ویرانی، وحشت، ترور، اعتیاد، فقر، عقب ماندگی، مرض، استبداد، تجاوزات جنسی، ستم مضاعف جنسیتی، خودسوزی ها و خودکشی هائی به ارمغان آورده است که در طول تاریخ ما مانند نداشته است.

در نتیجه این همه فشار و بدبختی از جانب پدیده شوم پیوند امپریالیسم و ارتجاع هار بر مردم مظلوم و بی دفاع این دیار است که روز تا روز ستم بیشتر بر زنان جامعه که ضربه پذیرتراند، روا داشته می شود. تحمل بار سنگین چند جانبه و مصیبت های تمام ناشدنی بر زنان که شامل مادران، خواهران، همسران، دختران و... می گردد، کمر خمیده آن ها را خمیده تر ساخته و مانع حرکت شان به جلو شده است.

نئولیبرالیسم و دموکراسی امریکائی- اروپائی در زیر سلطه خونین و مستقیم استعماری و رژیم مستعمراتی کابل برای مردم اسیر و در بند این کشور خشونت ها، زورگویی ها، حاکمیت تفنگ سالاری، مدرن شدن سلاح های ارتجاع حاکم علیه جامعه در کل و به ویژه علیه زنان، اختطاف و آدم ربائی، عدم امنیت برای همه، فرار جوانان و خانواده ها از کشور به قیمت غرق شدن در ابحار و هزاران مصیبت ناروا و هول انگیز مثل فروش آدم ها به قاچاقبران اعضای بدن و تجاوزات جنسی و...، تشدید شدن ازدواج های اجباری و در نتیجه خودسوزی ها و خودکشی های ناشی از آن را به بار آورده است.

طبق آخرین آمار منتشر شده از خبرگزاری ها، تعداد خودسوزی های ناشی از ازدواج های اجباری و خشونت علیه زنان در سال جاری شمسی فقط در هرات به ۸۶ مورد رسید. به تعداد ۳۱۴۷ مورد خشونت علیه زنان در نه ماه سال جاری ثبت شده و هزاران مورد بدون ثبت نیز اعمال شده است. از میان اخبار مصیبت های بی شمار زنان و دختران جوان به عنوان مشتم نمونه خروار می توان از قتل زن ۲۲ ساله ای به نام "ستوری" به تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۵ در ولسوالی خان آباد ولایت کندز نام گرفت که به دست شوهرش خفه شده است. از کشتن وحشیانه خانمی به نام "فاطمه" ۲۶ ساله به تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ از قریه تورانی ولسوالی بغلان مرکزی به دست شوهرش نام گرفت که حتی بعد از خفه کردنش برجسد او آب جوش ریختانده شده؛ از واقعه خودسوزی دختر جوان ۱۵ ساله ای در تاریخ ۲۰۱۲/۰۲/۱۶ به نام "سادات" که به زور به ازدواج ارباب تفنگ سالاری درآمد است، یادکرد؛ همزمان با آن یک مورد دلخراش دیگر خبر خودکشی دختر ۱۷ ساله ایست که از بیداد مرد سالاری در ولسوالی گذره ولایت هرات خود را در داخل اطاق حلق آویز کرده است. در موارد مشابه گزارش ها و خبرهای

زیادی وجود دارد که همه روزه از طریق رسانه های داخلی و خارجی در مورد زنان ستمکش افغانستان به گوش می رسد و این ها گوشه ای از این وقایع دردناک هستند؛ چه، به صدها مورد آن اصلاً به مطبوعات و رسانه ها و مراجع رسمی نمی رسند.

برای بیرون رفتن از این هول انگیز ترین مقطع تاریخ و نجات جامعه، و به خصوص نجات زنان مظلوم و بی دفاع افغان راه طولانی و باز هم طولانی در پیش داریم. راه نجات ما در مبارزه مردم ما برای طرد هرگونه تجاوز و کوتاه کردن دست ایادی اجانب از سرزمین به خون تپیده ما و ایجاد یک جامعه آزاد و دموکراتیک، مترقی و متکی به اراده و منافع اکثریت میلیونی مردم افغانستان که در تکاملش به نحو هرگونه ستم، من جمله ستم بر زن بینجامد، نهفته است.

برای آگاهی دادن و روشن کردن ذهنیت های مردم این دیار در تدارک و سمت دهی چنین مبارزه ای ما نه به تنهایی، بل که همراه با خیلی از زنان و مردان آگاه، با درک و دردمند با کار و پیکار متشکل، آگاه گرانه و بسیج گر به طور خستگی ناپذیر تلاش خواهیم کرد، تا صداهای درگلوخه شده زنان مظلوم این دیار نیز فریاد گردد.

گرامی باد هشت مارچ روز همبستگی مبارزاتی زنان جهان!

بریده باد دستی که بر مادر، خواهر، همسر و... به خاطر زن بودنش ستم روا می دارد!

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع زن ستیز!

به پیش به سوی ایجاد جامعه ای که در آن هیچگونه ستمی نباشد!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما- ادامه دهندگان)

هشتم مارچ ۲۰۱۲م